Instanţa de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) (jud. Gheorghe Stratulat)
Dosarul nr. 3r-1450/24 (2-24124469-02-3r-23122024)

Republica Moldova
Curtea de Apel Centru
D E C I Z I E

23 octombrie 2025 mun. Chişinău

Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru

Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Ghedrovici Nicolae şi Bostan Angela

A judecat în ordinea art. 243 alin. (2) al Codului Administrativ al RM, fără ședință de judecată recursul declarat de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 18 noiembrie 2024, adoptată la cererea depusă de SRL „Birivofarm" împotriva Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale privind emiterea ordonanței provizorii, până la adoptarea unei hotărâri judecătorești definitive, prin obligarea Agenției Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale să emită actul administrativ provizoriu de reperfectare a licenței seria *****, termen de valabilitate din ***** cu includerea în anexa la licență a subdiviziunii amplasate în: *****

Audiind raportul judecătorului Bostan A., în baza materialelor cauzei şi argumentelor recursului, Completul judiciar

c o n s t a t ă :

<u>Obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei.</u>

La 01 noiembrie 2024, SRL „Birivofarm" a depus cerere împotriva Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, privind emiterea ordonanței provizorii, până la adoptarea unei hotărâri judecătorești definitive, prin obligarea Agenției Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale să emită actul administrativ

provizoriu de reperfectare a licenței seria *****, termen de valabilitate din ***** cu includerea în anexa la licență a subdiviziunii amplasate în *****

În motivarea cererii a indicat că, entitatea SRL „Birivofarm”, este titulara licenței pentru activitatea farmaceutică seria *****cu nr. *****cu termen de valabilitate din 21.08.2024-20.08.2029 eliberată de autoritatea competentă în temeiul dispozițiilor art.8 alin.(l) lit. a) sbpct.25) din Legea privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător nr.451 din 30.07.2001.

Relatează că, rețeaua de farmacii administrată de SRL „Birivofarm” activează prin intermediul mai multor subdiviziuni teritoriale (filiale) conform licenței eliberate, iar pe parcursul activității sale aceasta din urmă a depus eforturi enorme întru contribuirea la evoluția spre o piață internă autentică în vederea asigurării cu medicamente a populației întrucât consumatorii să poată beneficia pe deplin de avantajele pe care le conferă concurența liberă, fiind, în paralel garantate drepturile libertățile fundamentale ale persoanelor al accesului la medicamente de calitate superioară și inofensive.

La 30 octombrie 2024, SRL „Birivofarm” s-a adresat către Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale cu o cerere, înregistrată cu nr. C351391/2024, prin care a solicitat reperfectarea licenței pentru genul de activitate farmaceutică seria *****cu nr. 002505, termen de valabilitate din ***** privind reperfectarea actului permisiv prin extinderea rețelei farmaceutice pe adresa *****

La 30 octombrie 2024, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, prin decizia nr.***** cu privire la reperfectarea licenței ce vizează extinderea rețelei farmaceutice, a respins solicitarea companiei SRL „Birivofarm” privind reperfectarea actului permisiv prin extinderea rețelei farmaceutice pe adresa *****

Nefiind de acord cu decizia Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a contestat-o cu cerere prealabilă privind anularea actului administrativ contestat.

SRL „Birivofarm” apreciază decizia Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nr. ***** din ***** cu privire la reperfectarea licenței ce vizează extinderea rețelei farmaceutice precum răspunsul oferit la cererea prealabilă, ca fiind ilegală din care considerente aceasta din urmă urmează a fi anulată.

Menționează că, potrivit art. 215 Cod administrativ, în cazurile care nu cad sub incidența art. 214, reclamantul poate solicita instanței de judecată care examinează acțiunea în contencios administrativ emiterea unei ordonanțe provizorii. Până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, reclamantul poate solicita emiterea unei ordonanțe provizorii instanței de judecată la care se va depune acțiunea. Instanța de judecată poate emite o ordonanță provizorie dacă: în

baza unei examinări sumare, ajunge la concluzia că pretenția revendicată de reclamant este întemeiată; și emiterea ordonanței este necesară pentru evitarea consecințelor grave ireparabile pentru reclamant.

Cât privește prima condiție de la art.215 din Codul administrativ, reiterează că SRL „Birivofarm" este titulară a licențiе pentru activitatea farmaceutică seria *****cu nr.*****cu termen de valabilitate din 21.08.2024-20.08.2029 eliberată de autoritatea competentă în temeiul dispozițiilor art.8 alin.(l) lit. a) sbpct.25) din Legea privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător nr.451 din 30.07.2001.

Relatează că, rețeaua de farmacii administrată de SRL „Birivofarm" activează prin intermediul mai multor subdiviziuni teritoriale (filiale) conform licenței eliberate, iar pe parcursul activității sale aceasta din urmă a depus eforturi enorme întru contribuirea la evoluția spre o piață internă autentică în vederea asigurării cu medicamente a populației întrucât consumatorii să poată beneficia pe deplin de avantajele pe care le conferă concurența liberă, fiind, în paralel garantate drepturile libertățile fundamentale ale persoanelor al accesului la medicamente de calitate superioară și inofensive

Subliniază că, după adoptarea Legii menționate a modificărilor operate prin Legea nr.185 din 21.09.2017, ținând cont de cerințele demografice stabilite, Agenția Medicamentelor și Dispozitivelor Medicale refuză solicitările companiei SRL „Birivofarm" cu privire la reperfectarea licenței pentru activitatea farmaceutică prin extinderea rețelei cu includerea noilor subdiviziuni, motivând pe dispozițiile Legii respective, or, dispozițiile legale enunțate sunt incapabile atât timp cât acestea au fost puse în aplicare prin norme organizatorice, în special ce țin de aspectul demografic.

În opinia reclamantului, prin decizia de refuz nr. ***** din ***** sunt încălcate flagrant principiile menționate, în lipsa unui cadrul legal de implementare a legii Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale în referințele prezentate în instanța de judecată în alte procese similare, a confirmat faptul că nu există un mecanism legal de implementare a cerințelor privitor la factorul demografic și geografic.

Potrivit Legii privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător este stabilit expres că temei pentru respingerea cererii privind reperfectarea actului permisiv poate servi numai depistarea de către autoritatea în cauză a datelor neveridice în documentele prezentate de către titularul de act permisiv, iar, la caz Agenția Medicamentului Dispozitivelor Medicale nu a invocat un astfel de motiv.

Prin urmare, restricțiile pentru amplasarea farmaciilor prevăzute la art. 19 alin.(4) (5) din Legea cu privire la activitatea farmaceutică, sunt incompatibile cu legislația comunitară privind libertatea de stabilire și concurență.

Mai mult ca atât, menționează SRL ”Birivofarm” că potrivit practicii CEDO, o licență/act permisiv constituie un bun în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional 1a Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului a Libertăților Fundamentale în funcție de faptul dacă deținătorul sau solicitantul licenței are o speranță rezonabilă legitimă în privința dreptului legal de dobândire, valabilității în timp a actului permisiv a posibilității de a continua să obțină beneficii din exercitarea unei activități în baza acestui act permisiv, iar potrivit jurisprudenței CEDO, refuzul în eliberarea licenței și încetarea valabilității acesteia, prin care se permite crearea unei afaceri, constituie o interferență în dreptul de a se bucura de proprietate, care este garantată de art. 1 din Primul Protocol (a se vedea: Pudas vs Suedia, hotărârea din 27.10.1987; Tre Tractores Aktiebolag vs Suedia, hotărârea din 07.07.1989; Rosenzweig and Bonded Warehouses Ltd. vs Polonia, hotărârea din 28.07.2005; Bimer SA vs Moldova, hotărârea din 10.07.2007; ș.a.)

Din sinteza celor relatate, concluzionează justificarea testului de temeinicie a pretenției examinate sumar, în sensul obiectului acțiunii în obligare, motiv pentru care condiția menționată de art.215 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ o consideră îndeplinită.

Cît privește a 2-a condiție de la art.215 din Codul administrativ, ține să menționeze că, pe parcursul activității a fost antrenat instruit un considerabil potențial uman, create noi locuri de muncă, implementate sisteme inovatoare alte diferite instrumente ce ar asigura obiectivele în referință

Notează că, la moment, societatea dispune atât de contracte de investiții cât și alte forme modalități de acte juridice ce conferă dreptul de posesie folosind asupra imobilului, întru practicarea activității farmaceutice. Reconstrucția și redimensionarea spațiului destinat practicării activității farmaceutice cât spațiului destinat practicării activității farmaceutice cât și dotarea și amenajarea corespunzătoare a încăperilor, conform Regulamentului sanitar privind dotarea exploatarea farmaciilor depozitelor farmaceutice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.504 din 12.07.2012, necesită investiții enorme presupune o anumită perioadă de timp.

Menționează reclamanta că, la depunerea prezentei cereri SRL „Birivofarm” are elaborată deja o strategie un plan de acțiuni privind extinderea activității farmaceutice prin intermediul altor câteva subdiviziuni, anume: *****

De asemenea, atrage atenția că aceste spații sunt luate în locațiune de către SRL „Birivofarm”, s-au efectuat cheltuieli pecuniare mari pentru amenajare acestor spații conform cerințelor legale pentru deschiderea unei farmacii noi, s-a procurat mobilier special au fost angajați specialiști în domeniul care își primesc deja retribuțiile salariale, iar toate aceste circumstanțe în cumul duc la cauzarea consecințelor grave ireparabile pentru partea reclamantă pentru clienții acesteia, motive care impun reclamanta să solicite emiterea ordonanței provizorii, în scopul de a nu permite consumarea consecințelor grave ireparabile expuse supra.

Având în vedere că reclamantul justifică perpetuarea vătămării drepturilor pretinse pentru o perioadă îndelungată de timp până la o eventuală hotărâre definitivă, iar acest drept ar putea rămâne iluzoriu, în vederea evitării unor consecințe grave ireparabile în scopul realizării unei protecții legale efective a drepturilor, consideră că este întrunită condiția prevăzută de art. 215 alin. (2) lit. b) Cod administrativ

<u>Soluţia procesuală a instanţei de fond ce constituie obiect al recursului</u>:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 18 noiembrie 2024, a fost admisă cererea depusă de SRL „Birivofarm” privind emiterea ordonanței provizorii, până la adoptarea unei hotărâri judecătorești definitive, prin obligarea Agenției Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale să emită actul administrativ provizoriu de reperfectare a licenței seria **, termen de valabilitate din 21.08.2024- 20.08.2029, cu includerea în anexa la licență a subdiviziunii amplasate în: ********

S-a obligat Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale să emită actul administrativ individual favorabil privind reperfectarea licenței pentru genul de activitate farmaceutică, seria **, termen de valabilitate din ***** cu includerea în anexa la licență a subdiviziunii amplasate în: ********

Ordonanța provizorie este valabilă până la adoptarea unei hotărâri judecătorești definitive pe caz. În cazul nedepunerii acțiunii până la 03 decembrie 2024, ordonanța se va considera anulată de drept.

<u>Argumentele recurentului vis-a-vis de pretinsele încălcări</u>:

Invocând ilegalitatea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 18 noiembrie 2024, la 27 noiembrie 2024, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a declarat recurs asupra acesteia.

În motivarea recursului a indicat că, Agenția Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale este autoritatea administrativă centrală, din subordinea Guvernului, cu statut de persoană juridică, competentă în domeniul medicamentelor, dispozitivelor medicale şi activității farmaceutice, care exercită controlul de stat şi supravegherea activității farmaceutice a persoanelor fizice şi

persoanelor juridice, indiferent de tipul dc proprietate", în conformitate cu Legea nr. 1456 din 25.05.1993 cu privire la activitatea farmaceutică, la art. 9^1 alin. (1).

Susține că, pct. 6 din Hotărârea de Guvern nr. 71 din 23.01.2013 cu privire la aprobarea Regulamentului, structurii şi efectivului-limită ale Agenției Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale prevede că, Misiunea Agenției constă în implementarea politicii statului în domeniul medicamentului, activității farmaceutice, circulației substanțelor stupefiante, psihotrope şi a precursorilor şi dispozitivelor medicale în scopul promovării şi protejării sănătății publice prin asigurarea cu medicamente şi dispozitive medicale de calitate, inofensive, eficiente şi accesibile".

Potrivit art. 1 din Legea nr. 1456 din 25.05.1993 cu privire la activitatea farmaceutică, activitate farmaceutică este definită ca domeniu ştiinţifico-practic al ocrotirii sănătății, care include elaborarea medicamentelor, standardizarea, înregistrarea, producerea, prepararea, controlul calității, păstrarea, informarea, livrarea şi eliberarea acestora populației, precum şi conducerea întreprinderilor farmaceutice şi a subdiviziunilor acestora, activități exercitate numai în cadrul întreprinderii farmaceutice, cu excepția lor în vederea elaborării şi testării medicamentelor, efectuate în conformitate cu legislația în vigoare.

Astfel, activitatea farmaceutică este reglementată de prezenta lege şi de alte acte legislative care vizează activitatea farmaceutică. (art.2 din Legea nr. 1456 din 25.05.1993).

Temei pentru desfăşurarea activității farmaceutice servesc licența şi certificatul de acreditare eliberate conform Legii nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător şi conform legilor speciale. Conform art. 6 alin. (7) din legea nominalizată: „ Autoritatea emitentă (inclusiv majoritatea de licențiere) este obligată să acorde acte permisive tuturor solicitanților care îndeplinesc cerințele şi condițiile stabilite expres de lege, în număr nelimitat, în ordinea înregistrării solicitărilor, cu excepția cazurilor în care: legea care reglementează activitatea licențiată/autorizată/certificată respectivă stabilește expres un număr limitat de acte permisive la nivel de țară sau regiune sau o formulă certă prin care poate fi identificat numărul-limită de titulari de acte permisive".

Relatează că, modul de solicitare, acordare, suspendare şi retragere a actelor permisive prevăzute de prezenta lege pentru agenții economici se stabilește de Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător în partea în care nu este reglementat de Legea nr. 1456 din 25.05.1993 cu privire la activitatea farmaceutică.(alin. (3). art. 14^1 din Legea nr. 1456 din 25.05.1993).

Remarcă autoritatea recurentă faptul că Legea nr. 1456/1993 cu privire la activitatea farmaceutică reprezintă o lege specială care reglementează domeniul specific, concret şi anume cel farmaceutic, iar Legea nr. 160/2011 este una generală. În cazul divergenței dintre o lege generală şi una specială, vor fi aplicabile prevederile legii speciale.

Totodată, invocă că, în conformitate cu prevederile art. 12^6 alin. (1) din Legea nr. 160/2011, „licența se acordă, se prelungește, se suspendă şi se retrage în conformitate cu procedurile şi regulile stabilite de prezenta lege pentru actele permisive, cu excepția prevederilor specifice stabilite de prezentul capitol sau de legile care reglementează activitatea licențiată corespunzătoare".

Or, prevederile art. 19 alin. (4), (5) din Legea nr. 1456/1993 stabilesc norme specifice care urmează a fi respectate de către deținătorii de licență pentru desfășurarea activității farmaceutice.

În ce privește emiterea unei ordonanțe provizorii, SRL „Birivofarm" motivează cerința prin faptul consecințelor materiale, prin cheltuielile aferente amenajării spațiilor închiriate, achitarea retribuțiilor salariale.

Consideră irelevante argumentele invocate de către SRL "Birivofarm" cu referire la faptul că a suportat cheltuieli aferente amenajării spațiilor închiriate, or, faptul procurării mobilierului în vederea amenajării spațiului farmaceutic, reprezintă o investiție care putea fi realizată și după eliberarea licenței. Bunurile date nu sânt perisabile, astfel chiar și în ipoteza în care licența va fi eliberată mai târziu, calitățile bunurilor nu se vor schimba, încât să devină inutilizabile.

Prin urmare, probele suplimentare invocate de SRL „Birivofarm" în cererea de emitere a ordonanței provizorii, precum efectuarea unor cheltuieli pecuniare mari pentru amenajarea imobilelor, procurarea mobilierului, angajarea specialiștilor în domeniu și achitarea retribuțiilor salariale sau/și achitarea locațiunii pentru spațiile imobiliare, în opinia recurentului nu au nici o legătură cu obiectul cauzei și sânt cheltuieli ce au fost asumate pe propria răspundere de către SRL "Birivofarm", întrucât acestea nu au fost solicitate de către Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale întru a fi realizate la data depunerii cererii de reperfectare a licenței. Respectiv, opinează autoritatea recurentă că la caz nu sânt întrunite cumulativ condițiile legale obligatorii, instituite pentru emiterea ordonanței provizorii, care rezultă din reglementările art.215 alin. (2) Cod administrativ.

În temeiul celor expuse supra, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale solicită admiterea recursului, anularea încheierii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii prin care cererea SRL „Birivofarm" să fie respinsă ca neîntemeiată.

<u>Verificarea întrunirii condiţiilor de admisibilitate a recursului.</u>

În conformitate cu reglementările art.241 alin. (1);(3) Cod administrativ, încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit prevederilor art.242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntîrziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul.

Articolul 236 Cod administrativ, prevede expres că instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs.

Apelul se declară inadmisibil în special cînd:

a) hotărîrea în fond nu poate fi contestată cu apel;

b) apelul este depus în mod repetat;

c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită;

d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1);

e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.232 alin.(2);

f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin.(1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.

Respectiv, potrivit principiului simetriei juridice, care implică abordarea subsumară a Codului administrativ, criteriile de admisibilitate a apelului, reglementate conform art.236 Cod administrativ sunt aplicabile în cadrul procedurii de contestare cu recurs a încheierilor instanțelor de fond.

Completul judiciar atestă că încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 18 noiembrie 2024 a fost contestată cu recurs 27 noiembrie 2024.

Pornind de la analiza curgerii termenilor detaliaţi supra, Completul judiciar concluzionează despre faptul că recursul declarat de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a fost depus în interiorul termenul legal. Recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurenta î-și întemeiază pretențiile.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233; 236; 241 Cod administrativ, Completul specializat în materie de contencios

administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului în cauză, motiv din care acesta urmează a fi judecat în fond.

<u>Aprecierea instanţei de recurs a argumentelor părţilor şi cadrului legal aplicabil situaţiei litigioase:</u>

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, în coraport cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Colegiul consideră că recursul urmează a fi admis, din următoarele motive.

Conform art. 192 alin. (1) Cod administrativ*, pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ la curţile de apel şi la Curtea Supremă de Justiţie se instituie complete şi/sau colegii specializate de judecători.*

Potrivit art. 194 alin. (1) Cod administrativ*, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.*

Potrivit art. 243 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, *examinînd recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii:* ***anulează încheierea şi adoptă o nouă încheiere.***

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (2) Cod administrativ, *instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces.*

Conform art. 243 alin. (3) Cod administrativ, *decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris.*

Materialele cauzei denotă cu certitudine faptul că, la 01 noiembrie 2024, SRL „Birivofarm” a depus cerere împotriva Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, privind emiterea ordonanței provizorii, până la adoptarea unei hotărâri judecătorești definitive, prin obligarea Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale să emită actul administrativ provizoriu de reperfectare a licenței seria *****, termen de valabilitate din ***** cu includerea în anexa la licență a subdiviziunii amplasate în *****

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 18 noiembrie 2024, a fost admisă cererea depusă de SRL „Birivofarm” privind emiterea ordonanței provizorii, până la adoptarea unei hotărâri judecătorești definitive, prin obligarea Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale să emită actul administrativ provizoriu de reperfectare a licenței seria *****, termen de valabilitate din 21.08.2024- 20.08.2029, cu includerea în anexa la licență a subdiviziunii amplasate în: *****

S-a obligat Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale să emită actul administrativ individual favorabil privind reperfectarea licenței pentru genul de activitate farmaceutică, seria *****, termen de valabilitate din ***** cu includerea în anexa la licență a subdiviziunii amplasate în: *****

În conformitate cu prevederile art. 215 Cod administrativ, *(1) În cazurile care nu cad sub incidenţa art.214, reclamantul poate solicita instanţei de judecată* ***care examinează acţiunea în contencios administrativ emiterea unei ordonanţe provizorii****. Pînă la înaintarea acţiunii în contencios administrativ, reclamantul poate solicita emiterea unei ordonanţe provizorii instanţei de judecată la care se va depune acţiunea.*

(2) Instanţa de judecată poate emite o ordonanţă provizorie dacă:

a) în baza unei examinări sumare, ajunge la concluzia că pretenţia revendicată de reclamant este întemeiată; ***şi***

b) emiterea ordonanţei este necesară pentru evitarea consecinţelor grave şi ireparabile pentru reclamant.

(3) Prevederile art.214 alin.(3)–(5), (7) şi (8) se aplică corespunzător.

Completul judiciar subliniază că, instituția ordonanței provizorii pornește de la ideea că necesitatea încetării unei încălcări a legii poate fi atât de urgentă, atât de necesară - încât procedurile judiciare îndelungate ar deveni nerezonabile pentru cei afectați și deci instanțele trebuie să acționeze rapid.

Totodată, în conformitate cu articolul nominalizat supra, ordonanța provizorie este o măsură provizorie dispusă de instanța de judecată, alta decât suspendarea actului administrativ atunci când în baza unei examinări sumare, intanța ar ajunge la concluzia că pretenția revendicată de reclamant este întemeiată și emiterea ordonanței este necesară pentru evitarea consecințelor grave și ireparabile pentru reclamant.

Ordonanţa provizorie constituie o măsură de protecţie provizorie împotriva actelor administrative emise de către autorităţile publice. La rândul său, termenul de “act administrativ” înseamnă orice măsură sau decizie individuală care este luată prin exercitarea autorităţii publice şi care este de natură să afecteze în mod direct drepturile, libertăţile sau interesele persoanelor.

Potrivit Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecția provizorie acordată de instanță pe probleme administrative, atunci când o instanță este sesizată cu o contestație referitoare la un act administrativ, iar instanța nu a pronunțat încă o decizie, solicitantul poate cere aceleiași instanțe sau unei alte instanțe competente să ia măsuri de protecție provizorie împotriva actului administrativ, că în decizia privind acordarea protecției provizorii solicitantului, instanța trebuie să ia în considerare

toți factorii relevanți, inclusiv faptul că în cazul în care executarea actului administrativ este susceptibilă de a provoca daune și că acestea ar putea fi remediate cu dificultate și dacă există un caz prima-facie împotriva valabilității actului.

Cu raportare la speța în cauză se reține că, prin cererea de emitere a ordonanței provizorii formulată de SRL „Birivofarm", ultima a solicitat obligarea Agenției Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale să emită actul administrativ provizoriu de reperfectare a licenței seria *****, termen de valabilitate din ***** cu includerea în anexa la licență a subdiviziunii amplasate în mun. Bălți, str. Ștefan cel Mare nr. 115, invocînd că, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale neîntemeiat refuză să emită actul administrativ provizoriu de reperfectare a licenței seria *****, termen de valabilitate din ***** cu includerea în anexa la licență a subdiviziunii amplasate în ***** În acest context menționează că, ilegalitatea actului administrativ contestat, derivă din faptul că restricțiile pentru amplasarea farmaciilor prevăzute la art. 19 alin. (4) și (5) din Legea nr.1456/1993 cu privire la activitatea farmaceutică, sunt incompatibile cu legislația comunitară privind libertatea de stabilire și concurență.

Ce ține de a doua condiție de la art.215 din Codul administrativ, SRL „Birivofarm" a invocat că, pe parcursul activității a fost antrenat și instruit un considerabil potențial uman, create noi locuri de muncă, implementate sisteme inovatoare și alte diferite instrumente ce ar asigura obiectivele în referință. La moment, societatea dispune atât de contracte de investiții cât și alte forme și modalități de acte juridice ce conferă dreptul de posesie și folosință asupra imobilului, întru practicarea activității farmaceutice. Reconstrucția și redimensionarea spațiului destinat practicării activității farmaceutice cât și spațiului destinat practicării activității farmaceutice cât și dotarea și amenajarea corespunzătoare a încăperilor, conform Regulamentului sanitar privind dotarea și exploatarea farmaciilor și depozitelor farmaceutice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 504 din 12.07.2012, necesită investiții enorme și presupune o anumită perioadă de timp. De asemenea, atrage atenția că aceste spații sunt luate în locațiune și s-au efectuat cheltuieli pecuniare mari pentru amenajarea acestora spații conform cerințelor legale pentru deschiderea unei farmacii noi, s-a procurat mobilier special și au fost, angajați specialiști în domeniul care își primesc deja retribuțiile salariale, iar toate aceste circumstanțe în cumul duc la cauzarea consecințelor grave și ireparabile pentru partea reclamantă și pentru clienții acesteia.

Cu referire la primul temei prevăzut de legislator - atunci când în baza unei examinări sumare, se ajunge la concluzia că pretenţia revendicată de reclamant este

întemeiată, Completul judiciar reţine că examinarea cererii de emitere a ordonanţei provizorii, nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanţa având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenţei dreptului, în prezenta speţă în limitele necesare examinării cererii.

Instanța de recurs subliniază că, nu este suficient ca SRL „Birivofarm” să afirme existenţa unor motive de nelegalitate, ci trebuie să ofere unele elemente probatorii, evidente, care fără o cercetare aprofundată să permită formarea unui dubiu intemeiat asupra legalităţii actului. Aceste indicii de nelegalitate este necesar să fie evidente, pentru a putea fi identificate cu uşurinţă la nivelul aparenţelor.

Însă, argumentele părții reclamante SRL „Birivofarm”, expuse în cererea privind eliberarea ordonanței provizorii, nu se referă **la aparenţa de nelegalitate** a deciziei de refuz a Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nr.***** din 30 octombrie 2024 cu privire la reperfectarea licenței ce vizează extinderea rețelei farmaceutice, ci privesc însuşi fondul aspectului litigios şi reprezintă veritabile critici de nelegalitate care urmează a fi analizate în cadrul examinării fondului acţiunii. Or, aprecierea temeiniciei sau netemeiniciei argumentelor părții reclamante despre incompatibilitatea legislației internaționale cu prevederile art. 19 alin. (4) și (5) din Legea nr.1456/1993 cu privire la activitatea farmaceutică, care în opinia sa, demonstrează ilegalitatea deciziei de refuz, poate fi efectuată doar în cadrul examinării fondului litigiului.

În aceiași ordine de idei, Completul judiciar reiterează că nu este suficient ca reclamantul să afirme existenţa unor motive de nelegalitate, ci trebuie să ofere unele elemente probatorii, evidente, care fără o cercetare aprofundată să permită formarea unui dubiu asupra legalităţii actului. Aceste indicii de nelegalitate este necesar să fie evidente, pentru a putea fi identificate cu uşurinţă la nivelul aparenţelor.

Însă, argumentele SRL „Birivofarm”, expuse în solicitarea sa cu privire la emiterea ordonanței provizorii, nu crează dubii evidente de nelegalitate a refuzului, ci privesc mai multe particularități ale fondului aspectului litigios, şi reprezintă veritabile critici de nelegalitate care urmează a fi analizate și apreciate în cumul în cadrul procesului judiciar având ca obiect acţiunea în obligare, respectiv la această etapă acestea ce nu pot fi subsumate condiţiei cazului bine justificat.

Drept urmare, în speță, din analiza sumară a materialelor cauzei, Completul judiciar specializat concluzionează că la caz la această etapă a procesului de contencios administrativ nu se poate confirma obiectiv prezența suspiciunilor serioase şi rezonabile privind ilegalitatea acţiunilor părţii pârâte.

Iar, în partea ce ţine de cel de-al doilea temei prevăzut de legislator în vederea admiterii cererii de emitere a ordonanţei provizorii - necesitatea evitării

consecinţelor grave şi ireparabile pentru reclamant, Completul reţine că, prejudiciu ireparabil presupune existenţa în cuprinsul actului vizat a unor dispoziţii care, prin aducerea la îndeplinire i-ar produce reclamantului un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat în ipoteza anulării actului. Or, prevenirea unui prejudiciu ireparabil presupune evitarea unui prejudiciu material viitor şi previzibil, care ulterior, nu ar putea fi îndeplinit.

În această ordine de idei, instanța de recurs consideră irelevante argumentele invocate de reclamantul/intimat SRL „Birivofarm" cu referire la faptul că a suportat cheltuieli privind reconstrucția și redimensionarea spațiului destinat practicării activității farmaceutice, dotarea și amenajarea corespunzătoare a încăperilor. Or, faptul procurării mobilierului în vederea amenajării spațiului farmaceutic, reprezintă o investiție care putea fi realizată după obținerea actului permisiv solicitat, adică -eliberarea licenţei.

Mai mult, bunurile date nu sunt perisabile, astfel, chiar şi în ipoteza în care licenţa va fi eliberată mai târziu, calităţile bunurilor respective nu se vor schimba în așa mod, încât să devină inutilizabile, respectiv în acest sens prejudicierea iremediabilă nu are un suport logic obiectiv.

Drept urmare, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrative al Curții de Apel Centru atestă că cererea de eliberare a ordonanței provizorii nu întrunește **cumulativ** condițiile art. 215 alin. (2) Cod administrativ.

Instanța de recurs reiterează că, instituția ordonanței provizorii pornește de la ideea că necesitatea încetării unei încălcări a legii poate fi atât de urgentă, atât de necesară încât procedurile judiciare îndelungate ar deveni nerezonabile pentru cei afectați și deci instanțele trebuie să acționeze rapid.

Aceste condiţii se analizează în funcţie de circumstanţele concrete ale fiecărei cauze, pe baza împrejurărilor de fapt şi de drept prezentate de partea interesată şi trebuie să ofere indicii suficiente de răsturnare a prezumţiei de legalitate de care se bucură actul administrativ şi să facă verosimilă iminenţa producerii unei pagube, dificil de reparat, în cazul particular supus evaluării.

Respectiv, în circumstanțele de drept şi de fapt menționate supra, Completul specializat în materie de Contencios administrativ din cadrul Curții de Apel Centru concluzionează, că la etapa înaintării cererii cu privire la eliberarea ordonanței provizorii, instanței nu i-au fost prezentate suficiente probe și argumente, care ar fi permis, în baza unei examinări sumare să concluzioneze despre temeinicia incontestabilă a pretenției revendicate de reclamant. La rîndul său, SRL „Birivofarm" nu a probat în nici un mod faptul că la caz, emiterea ordonanței este absolut necesară pentru evitarea consecințelor grave și ireparabile pentru acesta. Respectiv în opinia Completului judiciar, la caz nu sunt întrunite cumulativ

condițiile legale obligatorii, instituite pentru emiterea ordonanței provizorii, care rezultă din reglementările art. 215 alin.(2) Cod administrativ.

Ţinând cont de toate aceste împrejurări, este evident că la examinarea cererii cu privire la eliberarea ordonanței provizorii, instanţa de fond nu avea posibilitatea să stabilească o altă aparenţă decât cea care rezultă din probele administrate şi din interpretarea textelor de lege ce au incidenţă în cauză, aşa cum au fost expuse mai sus, or, în temeiul art. 16 alin. (2) Cod administrativ, exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

Iar în temeiul art.137 alin.(1) Cod administrativ, în exercitarea dreptului discreţionar atribuit, autorităţile publice trebuie să acţioneze cu bună-credinţă **în limitele legal stabilite** şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Din considerentele menţionate, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru concluzionează a admite recursul declarat de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale şi de a anula încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 18 noiembrie 2024, cu emiterea unei noi încheieri de respingere a cererii SRL „Birivofarm” cu privire la eliberarea ordonanței provizorii.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit c), alin. (3) Cod administrativ, Completul de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru

D e c i d e:

Recursul declarat de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, **se admite.**

Se anulează încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 18 noiembrie 2024, ***și se adoptă o nouă decizie potrivit căreia*****:**

Cererea SRL „Birivofarm” privind emiterea ordonanței provizorii, până la adoptarea unei hotărâri judecătorești definitive, prin obligarea Agenției Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale să emită actul administrativ provizoriu de reperfectare a licenței seria *****, termen de valabilitate din ***** cu includerea în anexa la licență a subdiviziunii amplasate în: mun. Bălți, str. Ștefan cel Mare nr. 115, ***se respinge ca fiind neîntemeiată.***

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Ghedrovici Nicolae

Bostan Angela